

Nr 790.

Av herr **Ossbahr**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 226, med förslag till värnpliktslag.

En faktor av största betydelse för lantstridskrafternas kvalitet är självfallet utbildningstiden för de värnpliktiga. I min principmotion nr 731 har jag också ingående berört denna fråga och på däri anförda skäl ansett, att sagda tid borde för värnpliktiga i allmänhet sättas till minst 300 dagar.

Därest emellertid detta icke nu skulle av riksdagen anses genomförbart, borde dock denna utbildningstid under alla omständigheter åtminstone så utökas, att, såsom i den till försvarskommissionens betänkande av överstarna von Arbin och Lychnell fogade reservationen föreslagits, tvenne repetitionsövningar kunde ingå i värnpliktsutbildningen. Dessa övningar äro nämligen nödvändiga för att vidmakthålla och befästa nämnda utbildning ävensom för att hos befälskadern, särskilt reservbefälet, och staberna skapa den tjänstevana vid förandet av trupp, som är nödvändig för truppförbandens operationsduglighet.

I Kungl. Maj:ts propositioner nr 225 och 226 har emellertid en så kort utbildningstid föreslagits, att, eftersom regementsövning måste avhållas med tre årsklasser, rekrytklassen inräknad, dylika övningar skulle kunna äga rum allenast vartannat år. Därest emellertid övning med regementsförband om 3 bataljoner icke sker varje år, måste detta ytterst menligt återverka på lantstridskrafternas kvalitet, och icke minst såkunda med hänsyn till vikten därutav, att den aktiva befälspersonalen vid infanteriet årligen och reservpersonalen i regel under sin vart tredje år återkommande tjänstgöring ställes inför uppgiften att föra vederbörliga förband inom regementets ram, bör utbildningstiden under alla förhållanden så utökas, att ytterligare en repetitionsövning må äga rum. Denna kunde därjämte tänkas, åtminstone vid vissa tillfällen, anordnas såsom vinterövning.

Kostnaderna härför bliva ingalunda så betungande, att de, med hänsyn till vinsten i kvalitetshänseende, böra avskräcka. Under förutsättning att, på sätt som föreslagits icke blott i min förutnämnda principmotion utan även i min andrahandsmotion nr 740 angående arméns organisation, torde dessa kostnader kunna överslagsvis beräknas på följande sätt:

I sistnämnda motion räknas med en genomsnittlig årskontingent för armén under de närmaste tio åren av omkring 32.600 värnpliktiga, och därav beräknas återstå vid sista repetitionsövningen i runt tal 27.000 man. Eftersom antalet dagar under en repetitionsövning i allmänhet bör vara 25 men för vissa grupper 30, kan medeltalet anses utgöra 27. Sammanlagda antalet tjänstgöringsdagar blir alltså ($27 \times 27.000 =$) 729.000 eller, avrundat, 730.000. Från kadreerna torde i detta sammanhang kunna bortses, eftersom för dem under alla omständigheter ändock avlöning och dylikt måste utgå.

För avlöning, inkvartering och förplägnad m. m. bör beräknas 2 kronor 50 öre per man och dag, vartill komma färdkostnader samt kostnader för hästlejning och övningar med ungefär 50 öre per man och dag. Överslagsvis kan alltså kostnaderna för här ifrågakarande värnpliktiga anses uppgå till omkring 3 kronor per man och dag, vilket gör sammanlagt ($3 \times 730.000 =$) 2.190.000, eller, i runt tal, 2.200.000 kronor.

Denna summa minskas naturligtvis efter ovannämnda tioårsperiods slut med hänsyn till årskontingenternas reducering i antal på grund av befolkningsförhållandena, och skulle man i enlighet med såväl Kungl. Maj:ts som försvarskommissionens förslag bibehålla kategoriklyvningen, minskas beloppet än ytterligare. Denna sistnämnda minskning torde i stort sett kunna beräknas till omkring 0,5 miljoner kronor.

Värdet av denna repetitionsövning är, såsom förut framhållits, emellertid så stort, att densamma under alla omständigheter bör komma till stånd, och därest sålunda riksdagen icke vill utöka utbildningstiden för de värnpliktiga till det antal dagar, som i min principmotion nr 731 ansetts erforderligt, bör dock åtminstone den här ifrågasatta utökningen ske.

Jag får alltså vördsamt hemställa,

att riksdagen i varje fall måtte besluta åtminstone en sådan utökning av utbildningstiden för de vapenföra värnpliktiga, att ytterligare en repetitionsövning kan äga rum.

Stockholm den 21 april 1936.

Carl Patric Ossbahr.